

Sveiciens augusta vidū!

Kad Rīgas Tehniskās universitātes Biomateriālu inovāciju un attīstības centrā intervēju profesori Viktoriju Kanceviču, vienā brīdī palūdzu fotogrāfu Gvido Kajonu, lai nobildē mūs kopā, – tik ļoti man patika šī vienkāršā kundze, kas ir Latvijas zinātnieku lepnums, jo atklājusi unikālu metodi, kā aust asinsvadus. Sākumā biju domājusi, ka Viktorija visu mūžu bijusi saistīta ar medicīnu, ja jau reiz spējusi izgudrot tik vērtīgu lietu, kas var pagarināt dzīvi ļaudīm, kurus moka sirds un asinsvadu slimības. Taču nē – lai izgudrotu, kā uzaust asinsvadu implantus, nav vajadzīgas profesionālas medicīnas zināšanas. Viktorija perfekti pārzina aušanas procesu un materiālu īpašības. Klausoties viņas stāstu, ir pilnīgi skaidrs: viņa īstajā laikā nokļuva īstajā vietā! Manuprāt, izgudrojums ir vienkārši fantastisks, un jātur visi ikšķi, lai zinātniskās pārbaudes ar suniņiem ir veiksmīgas un lai atrodas investori, – tad unikālie izgudrojumi varēs kalpot cilvēkiem. Klausoties par mūsu zinātnieku spējām, man tomēr jādama par to, kā nenovērtējam mūsu pašu talantus un iespējas – lielās un arī mazās iespējas. Viktorija stāstīja, ka suņi, kas paredzēti eksperimentiem, speciāli jāved no Francijas īpaši sagatavotā transportā. Izmaksas ir fantastiskas, bet agrāk eksperimentiem izmantoti dzīvnieki no patversmes. Skaidrs, ka ikvienai lietai ir labā un kreisā puse, taču reizēm sanāk, ka no viena grāvja jābrauc otrā, lai saprastu – taisnība katram savam un, lai lietas attīstītos, jāmeklē vidusceļš. Turam ikšķus, lai izdodas viss, kam jāizdodas! Jāatzīst, ka, šā numura materiālus rakstot un lasot, vispār daudz aizdomājos par likteni... Cik ļoti atšķirīgas veidojas, ņemot vērā vietu, kur piedzimstam, kur nokļūstam īstajā vai neīstajā mirklī. Vai visas nejaušības arī ir liktenis?

Vai visas nejaušības arī ir liktenis?

Lai kā būtu, mums tikmēr ikdienā jāsaņemams un jādara viss sava fiziskā ķermeņa veselības labā. Ja nolemts sākt, tad jau šodien, nevis pirmdien... Pievērs uzmanību rakstam par norūdišanos – padomi vienkārši un izpildāmi. Basām kājām pastaigāt vari jau tūlīt! Ikdienā, protams, tikpat svarīgi, ko liec uz

šķīvja... Kabači tagad vagās aug kā traki (ja nav sava dārza, meklē tos tirgū un lielveikalā), tāpēc gatavo tos pēc gremošanas speciālista ieteikumiem. Es jau recepti izmēģināju – kabači ar sēnēm garšo labi! Tiesa, ar sēnēm uzmanies un mežā ņem tikai tās, ko pazīsti. Man pašai nūdien reizēm pat bail ēst sēņu mērci, viesojoties svešās mājās un nezinot, kādas sēnes tajā saliktas, – pilnīgi droši uzticos tikai pašas gatavotai mērcei vai arī tai, kur skaidri redzu vien gaiļenes vai veikalā pirktos tikos šampinjonus. Šā numura stiprais stāsts ir pierādījums tam, cik ļoti viltīgas var būt sēnes, ja esam mazliet neuzmanīgi.

Lai acis redzīgas un ausis dzirdīgas!

Liena